

Перелік вибірових навчальних дисциплін для вивчення здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2020 року набору у 1-му семестрі 2020-2021 н.р.:

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
1, 3, 6,7,8,10,11	4,5,7,8,11	Судова психіатрія
1,2,3,5,7,9,11,12	1,4,5,7,8,10,11	Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів
1,3,4,7,9,10,11,12	1,4,5,7,8,10,11	Військова психологія
2,3,4,5,7,8,9,11,12	1,2,3,4,5,6,8,10,11,12	Практикум професійної майстерності психолога
1,3,4,5,7,9,11,12	1,4,5,7,8,10	Гештальт-терапія
1,2,3,4,5,6,8,10,11,12	1,2,3,4,6,7	Організаційна психологія
1,3,5,6,7,10,11	1,2,3,6,7,12	Еко-психологія
1,3,4,5,7,9,11,12	1,4,5,7,8,10	Позитивна психотерапія
1,3,4,7,9,10,11,12	1,4,5,7,8,10,11	Медична психологія

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 3 навчальні дисципліни

СУДОВА ПСИХІАТРІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є сукупність теоретичних та практичних знань в області судової психіатрії та судово-психіатричної експертизи.

Міждисциплінарні зв'язки: «Судова медицина», «Криміналістика», «Цивільне право», «Психологія», «Основи анатомії та фізіології нервової системи», «Психологічна допомога», «Психогігієна», «Профілактика і корекція девіантної поведінки».

Метою викладення навчальної дисципліни «Судова психіатрія» є розширення знань та засвоєння основних положення з даної науки, формування психолога з освітнім ступенем «магістр», вироблення у нього високих навиків професійної діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Судова психіатрія» є ознайомлення слухачів магістратури з теоретичними основами судової психіатрії, вивчення методики проведення судово-психіатричних експертиз та формування умінь і навичок у сфері практики надання психологічної допомоги .

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти магістратури повинні:

знати:

на понятійному рівні – основні тенденції розвитку проблем судової психіатрії, методологічні концепції дисципліни, місце і роль психолога у суспільстві;

на фундаментальному рівні – зміст проблем судової психіатрії, методологічні технології обґрунтування джерел з проблем судової психіатрії;

на практично-творчому рівні – вимоги, які ставляться до психолога, психолога-педагога, види розладів та їх кваліфікацію, ступінь тяжкості тілесних ушкоджень, причини неправомірної поведінки особи та неправильної кваліфікації правопорушень; місце та значення судової психіатрії як науки в системі медичних, юридичних та психологічних дисциплін, сучасні можливості судової психіатрії та напрямки її використання; структуру та організацію роботи судово-медичних установ; процесуальні основи судово-психіатричної експертизи, її види; місце і роль судово-психіатричної експертизи у практичній діяльності психолога;

вміти:

на репродуктивному рівні – реалізувати вимоги держави щодо формування психологів високої професійної культури;

на евристичному (алгоритмічному) рівні – формувати власну точку зору з психокорекції, здійснювати наукові дослідження;

на творчому рівні – використовувати свої внутрішні якості у підвищенні ефективності професійної діяльності, досліджувати послідовність явищ і речей, формувати наукові пошуки.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Загальні відомості про судову медицину та місце у ній судової психіатрії. Загальні відомості про судову психіатрію. Правові та організаційні засади судово-психіатричної експертизи. Судово-психіатрична експертиза у цивільному та кримінальному судочинстві. Психічні розлади. Основні синдроми психічних захворювань. Основні види психічних захворювань та їх судово-психіатрична оцінка. Алкогольне сп'яніння, хронічний алкоголізм. Наркоманії, токсикоманії, їх судово-психіатрична оцінка.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ДІАГНОСТИКИ ТА ТЕРАПІЇ ПОШИРЕНИХ ТРИВОЖНИХ ТА АФЕКТИВНИХ РОЗЛАДІВ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості науково-дослідної роботи у сфері клінічної психології, з вивченням глибоких знань

проблем психічного здоров'я та набуття належних навичок когнітивно-поведінкових інтервенцій.

Міждисциплінарні зв'язки: тісно пов'язана з «Загальною психологією»; «Психодіагностикою», «Психофізіологією» «Психологією праці», «Психологією конфліктів», «Математичні методи у психології»; «Соціальною психологією», «Експериментальною психологією» та «Диференційною психологією».

Метою викладання навчальної дисципліни “Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів” є:

- Якісна науково-практична підготовка фахівців до діагностичної, просвітницької, дослідницької та консультаційної роботи в сфері психічного здоров'я.
- Визначення особливостей сучасної когнітивно-поведінкової терапії – методу з доведеною ефективністю, який рекомендується міжнародними протоколами для поширених розладів та проблем.
- Надання глибоких знань в області психічного здоров'я з поглибленою спеціалізацією у когнітивно-поведінковій терапії.
- Навчити навичкам організації терапевтичного процесу та комплексної роботи з основними типами психічних розладів і поширеними психологічними проблемами.
- Формування базових знань які допоможуть стати фахівцями із плекання психічного здоров'я людини, родини, суспільства.
- Оволодіння практикою інтерв'їзії, суперв'їзії. залучення до наукових та соціальних проектів і програм.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни:

Основи психічного здоров'я (вивчення психіатрії, нейробіологічних основ психічного здоров'я та основ психофармакології). Дослідницькі методи в сфері психічного здоров'я (розвиток навичок аналізу та використання результатів наукових досліджень у клінічній практиці). Базові навички та техніки когнітивно-поведінкової терапії (оволодіння базовими навичками когнітивно-поведінкової терапії для плекання психологічного добробуту і стресостійкості). Клінічна психологія: сучасність, виклики та перспективи. Практикум з клінічного інтерв'ювання. Основи психологічної допомоги на робочому місці: превенція та загальні принципи. Громадське психічне здоров'я. Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів. Сучасні підходи до діагностики та терапії розладів пов'язаних з вживання психоактивних речовин та різного роду залежностями. Розлади особистості: діагностика, диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Розлади психотичного спектру: діагностика,

диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Розлади нейроконгнітивного розвитку: діагностика, диференційна діагностика та сучасні підходи до терапії. Класифікація та діагностика розладів психічного здоров'я у соматичній та неврологічній практиці. Перша психологічна допомога у надзвичайних ситуаціях.

ВІЙСЬКОВА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення курсу є теоретичні та практичні аспекти військової психології, психологія особистості військовослужбовця і груп військових як суб'єктів військової діяльності

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Соціальна психологія», «Психологія особистості», «Юридична психологія», «Психологія стресу», «Психологія діяльності в особливих умовах».

Метою навчальної дисципліни є формування професійної готовності майбутніх психологів до здійснення власних функцій в галузі військової психології; отримання соціально-комунікативної компетентності щоби здійснювати соціально-психологічний супровід військовослужбовців різних категорій.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Військова психологія» є:

- розкриття змісту та функціональних обов'язки діяльності психолога у ЗСУ у мирний і військовий час;
- формування у майбутніх психологів психологічну стійкість до психотравмуючих факторів сучасної війни,
- навчання методам саморегуляції,
- навчання наданню першої психологічної допомоги за умов травматичних ситуацій.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: військова психологія у вимірах війни і миру, проблеми, досвід, перспективи; сутність поняття бойового стресу і його основні характеристики; посттравматичні стресові розлади, шляхи і засоби їх подолання; психологічне забезпечення діяльності підрозділу в умовах бойових дій.

ПРАКТИКУМ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПСИХОЛОГА

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є процес прогресивної зміни особистості студента-

психолога внаслідок психокорекційних впливів, професійної діяльності і власної активності, спрямованої на самоудосконалення і самоздійснення.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Практикум професійної майстерності психолога» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Загальна психологія», «Психологія особистості», «Психологія розвитку», «Практикум з психоконсультації», «Психологія професійної деформації», «Гештальттерапія», «Позитивна психотерапія» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є фахова підготовка психолога, професійна майстерність якого відповідає потребам суспільства. У процесі професійного становлення під час навчання у ВНЗ майбутній фахівець повинен оволодіти системою різноманітних компетенцій для здійснення діагностичної, корекційної, розвивальної, експертної, консультативної, управлінської, а також викладацької та науково-дослідної (для освітнього ступеня «Магістр») професійної діяльності. А також метою є удосконалення особистісних якостей.

Завданнями навчальної дисципліни «Практикум професійної майстерності психолога» є формування:

- особистісної готовності (сформованість ціннісно-мотиваційної сфери, позитивне ставлення до майбутньої діяльності, відсутність виражених внутрішніх конфліктів, самостійність, відповідальність, адекватна самооцінка, асертивність, об'єктивність, конгруентність, автентичність, комунікативна толерантність, емпатійні здібності, емоційна стійкість, урівноваженість, цілеспрямованість; наполегливість, гуманістична спрямованість тощо);

- функціональної готовності (володіння психологічним інструментарієм та технологіями, техніками, методами, необхідних для виконання різних видів професійної діяльності психолога; сформованість загальнопрофесійних та спеціальних умінь, що відповідають психологічній структурі діяльності).

ГЕШТАЛЬТ-ТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: теоретичні основи, діагностика, стратегії роботи та базові техніки гештальт-терапії.

Міждисциплінарні зв'язки. Гештальт-терапія як сучасний інтегративний метод є відкритою до діалогів з різними напрямками психотерапевтичної науки. Враховуючи це гештальт-терапія має тісні міждисциплінарні зв'язки з психоаналізом, сімейною психотерапією,

когнітивно-поведінковою (схема терапією) терапією, а також гештальт-психологією, віковою та клінічною психологією тощо.

Основним **завданнями** навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти професійних компетентностей у сфері психологічного консультування та психотерапії методом гештальттерапії, а також розширення можливостей самоусвідомлення та власних рефлексій у стосунку з клієнтами.

Метою курсу «Гештальт-терапія» є розкриття базових положень гештальт-терапії на яких будується психотерапевтична практика, ознайомлення з діагностичними критеріями, основними стратегіями та техніками методу, що дадуть змогу не лише краще осмислити актуальні проблеми дисципліни, а й відпрацювати навички психотерапевтичних втручань.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти повинні **знати:**

базові поняття та принципи гештальт-терапії; особливості в постановці мети психотерапії у відповідності до парадигми, що вивчається та позиції психолога/психотерапевта; діагностичні критерії та особливості психотерапевтичного процесу в гештальт-терапії; стратегії та техніки гештальт-терапії; сучасний стан та проблеми напрямку.

Вміти: розрізняти психологічні феномени в результаті психокорекції; підбирати та використовувати відповідні стратегії та техніки для роботи з конкретними клієнтами; відслідковувати власні реакції перебуваючи в «контакті» з клієнтом; використовувати базові алгоритми роботи зі сновидіннями в гештальт-терапії; відчувати міру «своєї» та «чужої» компетентності у роботі з різними проблемами; здійснювати порівняльний аналіз основних принципів гештальт-терапії та інших напрямків психотерапії (психоаналіз, КПТ); приймати участь в дискусії.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Історія народження та розвитку гештальт-терапії; Теорія контакту в гештальт-терапію; Послідовність контакту; Self в гештальттерапії; механізми переривання контакту; Діагностика в гештальттерапії; Створення контексту та експериментування в гештальт-терапії (основний інструментарій гештальт-терапевта); Робота з внутрішньою феноменологією та на межі-контакту; Робота зі сновидіннями в гештальт-терапії.

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Організаційна психологія» є психічний структурний рівень організації діяльності.

Міждисциплінарні зв'язки: диференційна психологія, експериментальна психологія, загальна психологія, вікова психологія, педагогічна психологія, соціальна психологія, культурологія, психологія управління, педагогіка.

Метою навчальної дисципліни «Організаційна психологія» є формування системи наукових понять і базових уявлень про аспекти професійної діяльності та активності людини як суб'єкта праці, знайомство студентів з поняттями, принципами, методами організаційної психології, особливостями роботи психолога в організації, здійснення аналізу професійної діяльності, науковому аналізі поведінки індивідів, груп, організацій з метою зрозуміти, передбачити і вдосконалити індивідуальне виконання поставлених завдань і функціонування організації в цілому з урахуванням впливу зовнішнього середовища.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Організаційна психологія» є:

- сформувати уявлення про предмет, завдання, методи організаційної психології, історію її становлення та перспективи розвитку;
- сформувати системи наукових понять і науково впорядкованих базових уявлень про всі суттєві аспекти функціонування організації;
- надати практичні знання та навички психологічних досліджень станів, динаміки та функціонування організації;
- забезпечити підготовку майбутніх спеціалістів до вирішення питань:
 - психологічних основ управління організаціями;
 - специфічних психологічних особливостей організаційної діяльності;
 - психологічних основ діяльності персоналу організацій;
 - особливостей ефективної взаємодії працівників та організації;
- психологічних основ забезпечення психічного здоров'я працівників організації.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти **повинні знати:**

- основні поняття, категорії і інструменти організаційної психології;
- окремі етапи формування поглядів на людину як співробітника організації;
- компетенції і основні напрямки діяльності психолога в організації;

- психологічні феномени, пов'язані з індивідуальною поведінкою людини і котрі мають відношення до її діяльності в організації;
- критерії визначення організаційно-психологічних проблем і завдань;

У результаті набутих у процесі вивчення навчальної дисципліни знань здобувачі вищої освіти повинні ВМІТИ:

- використовувати системи категорій і методів, необхідних для вирішення організаційно-психологічних завдань;
- діагностувати і вирішувати організаційні проблеми і завдання, детерміновані психологічними факторами;
- виявляти проблеми психологічного характеру при аналізі конкретних організаційних ситуацій;
- аналізувати зовнішню і внутрішню середу організації, як джерело організаційно психологічних проблем;
- проводити дослідження в галузі організаційної психології, формулювати реалістичні і психологічно обґрунтовані рекомендації на основі отриманих даних; - знаходити організаційно-управлінські рішення в виробничих ситуаціях; - виявляти специфіку психічного функціонування людини в організації.

ЕКО-ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни: обґрунтувати соціально-психологічні засади та особливості виокремлення умов та чинників становлення екологічно зорієнтованого способу життя від дитинства до старості, а відтак творення і самої екологічно свідомої особистості.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Соціальна психологія», «Психодіагностика», «Психологія особистості», «Психологія впливу», «Психогігієна», «Психологія ненасильницького спілкування та фасилітації» «Психологія посттравматичної реабілітації», «Профілактика та корекція девіантної поведінки».

Метою викладання навчальної дисципліни «Еко-психологія» є формування у майбутніх психологів базових засад загального наукового розуміння психологічних закономірностей екологічного способу життя на різних вікових періодах, поглибленого творення компліцитарного (причетного) характеру екологічної свідомості здобувачів вищої освіти, розвитку у них екоатрибутивності, екологічних цінностей, екологічного мислення, екологічно доцільної поведінки.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Еко-психологія» є: створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок у становленні екологічно зорієнтованого життя особистості на різних етапах її онтогенезу, а саме екологізації життя як окремої людини, так і спільноти, а, отже й збереження та розвитку життєвого простору людства в цілому.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Еко-психологія як наука. Методологічна основи екологічної психології; екопсихологічні виміри простору життєдіяльності особистості; психологічна характеристика екологічно зорієнтованого способу життя особистості; свідомість як одна з основних категорій екологічної психології; вікові особливості становлення екологічно зорієнтованого способу життя особистості; становлення екологічно зорієнтованого способу життя у дитинстві; становлення екологічно зорієнтованого способу життя у юнацькому та зрілому віці; особливості формування екологічно зорієнтованого способу життя у локальних спільнотах.

ПОЗИТИВНА ПСИХОТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретико-методологічні та прикладні аспекти психотерапевтичної роботи з клієнтами в напрямі позитивної психотерапії. Студіюються його концептуальні положення, можливості, психотехнічний інструментарій і специфіка його творчого використання.

Міждисциплінарні зв'язки: «Психологія особистості», «Основи психокорекції», «Практикум з психокорекції», «Практикум з психоконсультації», «Сучасні методи психокорекції та психотерапії», «Основи психотренінгу», Основи психологічного консультування».

Метою навчальної дисципліни «Позитивна психотерапія» є отримання знань, а також вироблення необхідних професійних умінь і навичок у застосуванні методологічних і психотехнічних можливостей позитивної психотерапії.

Основними завданнями навчальної дисципліни є збагачення майбутніх психологів знаннями з даного напрямку психотерапії; освоєння здобувачами вищої освіти специфіки надання психотерапевтичної допомоги в методі позитивної психотерапії; вироблення умінь і навичок застосування основних методичних прийомів і технік позитивної психотерапії; розвиток психотерапевтичної культури здобувачів вищої освіти.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: зміст та основні

характеристики позитивної психотерапії; принципи позитивної психотерапії; базові та актуальні здібності в позитивній психотерапії; техніки positum-підходу; сфери переробки конфлікту (балансна модель) в позитивній психотерапії; поняття про моделі для наслідування та базові емоційні установки; стадії взаємодії в позитивній психотерапії; п'ятикрокова модель консультування та самодопомоги; взаємозв'язок позитивної психотерапії з іншими психотерапевтичними методами.

МЕДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення курсу є теоретичні та практичні аспекти медичної психології, її цілі та структура, особливості використання різних її принципів, методів, технік, прийомів, визначення ролі та місця медичної психології в процесі підготовки психологів та в системі набуття ними професійних компетенцій.

Міждисциплінарні зв'язки: «Гештальт-терапія», «Позитивна психотерапія», «Когнітивно-поведінкова терапія», «Нейролінгвістичне програмування».

Мета вивчення медичної психології – навчити здобувачів вищої освіти науко та об'єктивно аналізувати основні завдання медичної психології, розуміти та використовувати принципи і методи медичної психології в теорії та практиці надання психологічної допомоги.

Завданням дисципліни є забезпечення у здобувачів вищої освіти:

- 1) володіння принципами і методами медичної деонтології, запобігати виникненню ятрогенній і корегувати наслідки ятрогенних впливів;
- 2) використання засобів психогігієни, психопрофілактики та методів психотерапії у медичній сфері;
- 3) вміння визначати психічний стан та рівень соціально-психологічні адаптації хворих за допомогою інструментарію медичної психології;
- 4) використання комунікативних вміннь серед медиків, пацієнтів та членів їхніх родин, діагностуючі, розуміючи і враховуючи їхні емоційно-психологічні стани переживання хвороби на різних етапах її перебігу;
- 5) реалізації психологічних механізмів та інструментів по створенню здорового психологічного клімату у медичному середовищі

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Предмет, завдання та методи дослідження психологічного стану людини. Особистість та хвороба. Внутрішня картина хвороби. Стан психічних функцій і хвороба. Психологія медичних працівників. Спілкування

в медичному середовищі. Психологія лікувально-діагностичного процесу. Психосоматичні розлади. Принципи профілактики психосоматичних розладів. Психологічні особливості хворих з внутрішніми хворобами. Медична психологія в акушерстві, гінекології, педіатрії та геронтології. Психологічні особливості хворих з хірургічною, стоматологічною, онкологічною патологією та фізичними дефектами. Психологічні аспекти залежної поведінки. Психологічні аспекти суїцидальної поведінки, танатології та евтаназії.

Перелік вибірових навчальних дисциплін для вивчення здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2020 року набору у 2-му семестрі 2020-2021 н.р.:

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
2,3,4,8,9,10,12	1,3,4,5,6,7,10,11	Мотивація діяльності людини
1,2,3,5,7,8,10,12	2,5,6,7,11	Економічна психологія
1,3,6,9,10,11,12	1,2,4,5,7	Спортивна психологія
2,3,4,8,9,10,12	1,3,4,5,6,7,10,11	Психологія розвитку, зміни і кар'єри особистості
1,3,4,5,7,9,11,12	1,4,5,7,8,10	Когнітивно-поведінкова терапія
1,3,4,7,9,12	4,5,7,8	Кримінальна психологія

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 2 навчальні дисципліни

МОТИВАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості мотиваційної діяльності людини на різних вікових етапах розвитку, мотивування (мотивація) як система дій щодо активації поведінки людини.

Міждисциплінарні зв'язки: Мотивація діяльності людини тісно пов'язана з педагогікою, педагогічною майстерністю, педагогічною психологією, загальною психологією, віковою психологією, соціальною психологією, диференційною психологією, психологією особистості, психологією спілкування, психологією творчості, психологічним консультування, логікою, філософією, історією, риторикою, окремими юридичними дисциплінами тощо.

Метою викладання навчальної дисципліни “Мотивація діяльності людини” є: формування компетентності здобувачів вищої освіти-психологів у галузі психології мотивації діяльності, розуміння суті концепцій мотивації.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Мотивація діяльності людини» є: навчити здобувачів вищої освіти діагностувати мотиваційні особливості людини та надавати рекомендації у різних видах діяльності.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

а) на ознайомчо-орієнтованому рівні:

1. Підходи до вивчення мотивації і мотивів людини.
2. Суть понять "мотив", "мотивація", "мотиваційна сфера".
3. Етапи формування мотиву. Мотиви і мета.

б) на понятійно-аналітичному рівні:

4. Види та ієрархію мотивів.
5. Характеристики та складові мотиваційної сфери.
6. Екзистенційні та невротичні потреби.
7. Мотиватори і базові мотиви.

в) на продуктивно-синтетичному рівні:

1. Теорії Маслоу, Герцберга, МакКлелланда, Адамса, Скіннера.
2. Диспозиційну теорію Оллпорта.
3. Теорію когнітивного дисонансу Фестінгера.
4. Теорію атрибуції Роттера.

вміти :

а) на предметно-практичному рівні:

1. Визначати мотиваційні властивості і стани особи.
2. Визначати домінуючі потреби, потяги, бажання, хотіння, звички, схильності, установку.
3. Визначати спрямованість особи, її інтереси та цілі.

б) на предметно-розумовому рівні:

1. Розрізняти мотивації та мотив досягнення.
2. Розрізняти залежність рівня досягнення від сили мотивації та тривожності.
3. в) на знаково-практичному рівні:
4. Скерувати мотивації спілкування, учбової та професійної діяльності.
5. Актуалізувати мотивації ділового спілкування.
6. Долати мотиваційні фрустрації.
7. Активізувати та знімати механізми психологічного захисту.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Мотивація у структурі активації особистості. Суть понять "мотив", "мотивація", "мотиваційна сфера". Етапи формування мотиву. Мотиви і мета. Фактори активації. Види активації: стимулювання, маніпулювання, мотивування. Мотивація як

ієрархізована структура мотивів. Мотивування (мотивація) як система дій щодо активації поведінки людини. Мотивування як пояснення людиною причин власної поведінки. Проблеми вивчення мотивації і мотивів людини. Мотиваційні теорії. Мотиваційна сфера особистості. Мотиваційні стратегії особистості. Ситуативна динаміка мотивацій та механізми психологічного захисту. Мотивація ігрової діяльності. Мотивація навчальної діяльності. Мотивація професійної діяльності. Мотивація ділового спілкування. Внутрішньоорганізована мотивація та самомотивування.

ЕКОНОМІЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є суб'єктивні відносини людей з діяльністю, яка фактично складається в процесі виробництва, обміну, розподілу й споживання. Це новий тип знання, що принципово відрізняється від того, що існував традиційно в економічній і психологічній науках. Потреба в цьому новому типі знань обумовлена тим, що економічні й психологічні знання, відокремлювані друг від друга штучними межами, керівник та підприємець у господарській практиці застосовує в єдності. Саме тому суб'єкт економічної діяльності потребує, насамперед, таких знань, де б економічні методи господарювання досліджувалися під кутом зору сприйняття людей, тобто через призму особливостей їх психології.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія»; «Математичні методи у психології» (розділи «Теоретичні розподіли, що використовуються у статистичних висновках», «Статистичний висновок», «Кореляційні залежності», теми «Нормальний розподіл», «Перевірка гіпотези про нормальність розподілу», «Побудова статистичного критерію», «Коефіцієнти кореляції та оцінка їх статистичної значимості»); «Експериментальну психологію» та «Диференційну психологію».

Метою викладання даної навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти компетентностей щодо економічної психології з метою формування у них системи знань про сутність науки “Економічна психологія” та навичок використання психологічного підходу в управлінні економічною поведінкою суб'єктів економічної діяльності.

Для досягнення мети поставлені такі основні **завдання**:

- вивчення видів та методів діагностики економічної поведінки;
- приймання управлінських рішень щодо суб'єктів економічної діяльності на основі використання психологічного підходу.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Дослідження та оцінка психологічних закономірностей у сфері господарської діяльності; Дослідження та визначення моделі економічної поведінки суб'єктів

економічної діяльності; Визначення типу поведінки споживача та прогнозування його реакції; Визначення грошових типів особистості та сформування стратегії управління поведінкою споживача на ринку фінансів; Визначення психологічної основи поведінки споживачів і розробка рекомендацій щодо зміни їх поведінки; Розробка методичних рекомендацій щодо оцінки системи цінностей сучасного суб'єкта економічних відносин; Дослідження та визначення моральної імперативи економічної поведінки; Визначення мотивів ухилення від сплати податків і розробка рекомендації щодо формування позитивного й відповідального ставлення населення до існуючої системи оподаткування; Розробка системи психологічного управління економічною поведінкою в організації; Реалізація знання щодо психологічного впливу на економічну поведінку.

ПСИХОЛОГІЯ СПОРТУ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особливості спортивної діяльності, емоційна та когнітивна сфери спортсмену, психологічна підготовка спортсменів, психічна регуляція в спорті, діяльність тренерів та спортивних суддів.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія»; «Психологія праці», Педагогічна психологія», «Соціологія», «Фізіологія людини», «Теорія та методика фізичного виховання, «Психологія конфліктів»; «Соціальна психологія», «Експериментальна психологія» та «Диференційна психологія».

Мета викладання навчальної дисципліни «Психологія спорту» полягає у створенні умов для засвоєння слухачами науково-методологічних та прикладних проблем галузі, психологічної характеристики спортивної діяльності, засобів психологічного супроводження спортсменів.

Основними **завданнями** вивчення навчальної дисципліни «Психологія спорту» є:

- ознайомити студента з методологією та методами проведення психологічного дослідження в спортивній діяльності та виробити вміння інтерпретувати отримані практичні результати;
- навчити студентів проводити загальну та спеціальну підготовку спортсмена до тренувально-змагального процесу;
- дати знання з методів формування системи мотивації до занять спортом;
- сформувати навички управління психічними станами та поведінкою особистості в умовах тренувань і змагань;

- ознайомити з методами корекції негативних передстартових психічних станів та навчити їх використовувати.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні **знати** :

- основні етапи розвитку психології фізичного виховання і спорту;
- методiku психологічного забезпечення фізкультурно-спортивних занять з різними групами населення;
- методiku психологічного супроводжування і психологічної підготовки спортсменів;
- методи і організацію психорегуляції і психогієни у фізичному вихованні і спорті;
- методи організації і проведення науково-дослідної роботи в галузі психології фізичного виховання і спорту.

*У результаті набутих у процесі вивчення навчальної дисципліни знань здобувачі вищої освіти повинні **вміти**:*

- організувати та проводити науково-дослідницьку роботу в галузі психології фізичного виховання і спорту;
- використовувати засоби фізичної культури і спорту та психогієни з метою покращення здоров'я та рухової підготовленості, як складових ефективною професійної діяльності;
- організувати психологічне супроводження і психологічну підготовку спортсменів;
- використовувати відповідні види психорегуляції та психофізичний тренінг для профілактики захворювань, зміцнення здоров'я та підвищення розумової і фізичної працездатності;
- використовувати засоби фізичної культури і спорту та психогієни з метою покращення здоров'я та рухової підготовленості, як складових ефективною професійної діяльності.

ПСИХОЛОГІЯ РОЗВИТКУ, ЗМІНИ І КАР'ЄРИ ОСОБИСТОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є теоретичні, методологічні, конкретно-наукові та технологічно-методичні аспекти вивчення кар'єри як процесу й результату узгодження потреби індивіда в самовираженні й інтересів суспільства в максимальному використанні його трудового потенціалу.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія» (розділ «Загальні питання психології»), «Психічні процеси і властивості особистості», «Індивідуально-типологічні властивості особистості», теми «Предмет

психології», «Методи дослідження», «Особистість, її структура і спрямованість», «Психологія міжособистісних стосунків», «Емоційні властивості особистості», «Вольові якості особистості», «Темперамент», «Характер», «Здібності»); «Психологія особистості» (розділи «Теорії особистості», «Кризові стани особистості», теми «Проблема ідентичності», «Професійне ідентичність», «Гендерна ідентичність», «Розвиток і саморозвиток особистості», «Рушійні сили розвитку особистості»); «Психологія управління» (розділи «Особистість керівника», та «Вікова психологія» (розділи «Вікова періодизація психічного розвитку»), Соціальна психологія (розділи «Особистість в соціальній психології», «Мала група в соціальній психології», «Поняття гендеру в соціальній психології»).

Метою викладання навчальної дисципліни є формування у майбутніх психологів базових теоретичних і практичних знань, що стосуються змін, розвитку і управління кар'єрою особистості і організації зокрема. Тут необхідно розкрити загальні закономірності процесів вибору, розвитку і організації кар'єри особистості, а також сформовані знання й уміння враховувати і використовувати у своїй практичній діяльності. Сприяти розвитку професійно-значущих властивостей особистості майбутніх психологів та творчого ставлення до професійної діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни є засвоєння здобувачами вищої освіти магістерського рівня таких питань, як основні особливості професійного становлення і кар'єрного росту особистості, оволодіння основними принципами успішного управління кар'єрою, здійснювати оцінку професійної компетентності; розуміння суті кар'єрних прагнень, кар'єрних цілей, кар'єрних стратегій індивіда, опанування методами управління розвитком особистості, її процесами зміни; оволодіння навичками побудови кар'єри, процесами управління кризовими станами в кар'єрі.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Кар'єра як складова професійного успіху особистості. Основні підходи до поняття «кар'єра». Функції кар'єри. Гендерні аспекти кар'єри. Фактори впливу на розвиток кар'єри. Сучасні методи самопрезентації і планування кар'єри. Розвиток кар'єри як спосіб особистісної зрілості. Формування і становлення особистісної зрілості за допомогою професійної кар'єри. Характеристика рис особистісної зрілості. Рушійні сили розвитку особистості і їх вплив на професійну кар'єру. Фактори розвитку особистості та їх вплив на професійну кар'єру. Саморозвиток особистості та його вплив на кар'єру.

КОГНІТИВНО-ПОВЕДІНКОВА ПСИХОТЕРАПІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є особливості функціонування та проведення когнітивно-поведінкової психотерапії як одного із сучасних методів психотерапії, формування теоретичних основ та практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Основи психокорекції», «Практикум з психокорекції», «Основи психологічного консультування», «Психодіагностика», «Психологія посттравматичної реабілітації», «Основи клінічної психології».

Метою навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є засвоєння теоретичних та практичних знань здобувачами вищої освіти з основ розуміння когнітивно-поведінкової психотерапії, функціонування механізмів підтримуючих кіл через зв'язок думок, емоцій та поведінки та формування навичок надання психотерапевтичної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Основними завданнями навчальної дисципліни «Когнітивно-поведінкова психотерапія» є вивчення взаємозв'язку між думками, емоціями та поведінкою та функціонування підтримуючих кіл у проблемах особистості, вивчення особливостей протікання психічних процесів та розладів через призму когнітивно-поведінкової психотерапії, формування практичних навичок надання психологічної допомоги методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

Інформаційний обсяг дисципліни. Історія виникнення когнітивно-поведінкової психотерапії. Розуміння формулювання як підходу до побудови випадків у когнітивно-поведінковій психотерапії. Поняття про взаємозв'язок емоцій, думок та поведінки у когнітивно-поведінковій психотерапії. Особливості протікання психічних процесів та розладів особистості через призму когнітивно-поведінкової психотерапії. Методи психодіагностики у когнітивно-поведінковій психотерапії. Техніки психокорекції у роботі психолога за методом когнітивно-поведінкової психотерапії.

КРИМІНАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення курсу є теоретичні та практичні аспекти кримінальної психології, психологія особистості і групи як суб'єктів злочинної діяльності та психологія жертви злочину.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Соціальна психологія», «Психологія особистості», «Юридична психологія», «Психологія девіантної поведінки».

Метою вивчення дисципліни «Кримінальна психологія» є формування компетентності здобувачів вищої освіти щодо історії, сучасного стану та перспектив розвитку кримінальної психології, особистості та групи як суб'єктів кримінального правопорушення, жертви як об'єкта злочину, а також формування готовності попереджувати і припиняти злочини.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни «Кримінальна психологія» є:

- вивчення, пояснення та прогнозування психологічних аспектів, пов'язаних зі злочинністю;
- використання психологічних знань для попередження і припинення злочинів, впливу на злочинність як кримінально-психологічне явище.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Кримінальна психологія у системі психології та правознавства. Злочинність як кримінально-психологічне явище. Психологічні механізми злочину. Особистість як суб'єкт злочину. Група як суб'єкт злочину. Психологія організованої злочинності. Психологічні особливості злочинності неповнолітніх. Психологія жертви злочину.

Перелік вибіркових навчальних дисциплін для вивчення здобувачами вищої освіти освітнього ступеня «магістр» 2020 року набору у 3-му семестрі 2021-2022 н.р.:

ЗК	ФК	Назва навчальної дисципліни
3,4,8,9,10,11	1,4,5,6,8,11	Психологія творчості
1,2,3,7,8,9,11,12	1,2,3,4,5,7,8,10,11	Психічне здоров'я особистості
1,2,3,4,5,7,8,9,10,12	1,2,4,5,6,7,8	Психологія освіти
1,3,4,5,7,9,10,11,12	3,4,6,9,12	Андрагогіка
1,3,4,5,7,9,10,11,12	3,4,6,9,12	Педагогіка та психологія Вищої школи
1,3,6,9,10,11,12	1,2,4,5,8,11	Пенітенціарна психологія
1,2,3,4,7,8,10,11,12	1,4,5,6,8,10,11,12	Психологія професійних деформацій
1,3,4,7,8,9,10,11,12	4,5,7,8,10,11,12	Перша психологічна допомога у надзвичайних станах
1,3,4,5,7,9,10,11,12	1,2,3,4,5,7,8,10,11	Нейролінгвістичне програмування (НЛП)

Примітка: із запропонованого переліку вибрати 3 навчальні дисципліни

ПСИХОЛОГІЯ ТВОРЧОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Психологія творчості» є поняття творчості та психологічне підґрунтя творчої діяльності у контексті розвитку особистості та культури, тенденції формування національно-культурної еліти, форми діалогу культурних традицій тощо.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Психологія творчості» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Психологія особистості», «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Практикум з арттерапії», «Практикум з психологічної допомоги дітям» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Психологія творчості» є формування уявлення студентів щодо методологічних, науково-методичних, прикладних проблем психології творчості, підходів до вивчення психологічних аспектів творчої діяльності, засобів психологічного дослідження творчості, шляхів управління творчим потенціалом особистості.

Завданнями навчальної дисципліни «Психологія творчості» є:

- розкрити суть процесу творчості;
- ознайомити студентів з психологічними, психофізіологічними основами творчості, мотиваторами творчого процесу;
- розглянути різноманітні наукові погляди на процес творчості у світовій та вітчизняній науці;
- запропонувати кращі зразки експериментальних досліджень у сфері психології творчості;
- представити методи вивчення психологічних аспектів творчого процесу;
- аналізувати зв'язок виховання з розвитком творчого потенціалу особистості;
- розглянути методи психокорекції та психотерапії та їх зв'язок з творчістю;
- розвинути у студентів навички організації та керування творчою діяльністю відповідно до власного потенціалу.

ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні механізми, чинники та критерії психічного здоров'я особистості; наукове обґрунтування і запровадження психопрофілактичних і реабілітаційно-корекційних засобів для забезпечення психічного здоров'я особистості у сучасному суспільстві.

Міждисциплінарні зв'язки: «Соціальна психологія», «Вікова психологія», «Психологія особистості», «Психогігієна», «Основи психотерапії та психокорекції», «Психодіагностика», «Анатомія», «Психосоматика».

Метою вивчення дисципліни є: формування у майбутніх психологів базових засад наукового поглибленого розуміння закономірностей, механізмів та чинників психічного здоров'я особистості, психологічними основами здорової особистості; формування компетентностей у вирішенні проблем психічного здоров'я особистості, сприяння розвитку професійно-значущих властивостей особистості майбутніх психологів.

Основними *завданнями* вивчення дисципліни є: створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, умінь та навичок практичного використання принципів формування психічного здоров'я особистості, застосування компенсаторних механізмів організму; діагностики факторів ризику й причин виникнення різноманітних «хвороб цивілізації»; формування умінь використовувати на практиці теоретичні знання, щодо розвитку саногенного мислення, емоційно-вольовій регуляції поведінки особистості; профілактики психічних та психосоматичних захворювань тощо.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Поняття про психічне здоров'я особистості. Основні фактори психічного здоров'я. Основні уявлення про здорову особистість. Проблема психічного здоров'я в системі сучасних наук. Критерії психічного здоров'я особистості. Психодіагностика проблем психічного здоров'я особистості. Внутрішня картина здоров'я та загальне уявлення про порушення психічного здоров'я. Вплив деприваційних умов на психічного здоров'я особистості. Психологія професійного довголіття. Шляхи збереження психічного здоров'я. Особистість і стрес. Психологія впевненості особистості. Формування ціннісного ставлення людини до свого здоров'я. Психологічні основи первинної профілактики залежностей.

ПСИХОЛОГІЯ ОСВІТИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є вивчення психологічних та соціально-психологічних процесів і явищ, які відбуваються під час педагогічної діяльності.

Міждисциплінарні зв'язки: навчальна дисципліна «Психологія освіти» має міждисциплінарні зв'язки із такими навчальними дисциплінами як «Педагогіка», «Педагогіка і психологія Вищої школи», «Методика викладання психології», проходження педагогічної практики.

Метою навчальної дисципліни «Психологія освіти» є теоретичне вивчення сутності та закономірностей психічного розвитку людини завдяки власній активності по засвоєнню соціально-історичного досвіду та психологічні особливості процесу навчання та виховання як цілеспрямованого керування цією діяльністю.

Основними **завданнями** навчальної дисципліни «Психологія освіти» є формування цілісного знання про психологічні аспекти педагогічної діяльності в сучасних загальноосвітніх та вищих освітніх установах та професійно-психологічні компетенції при аналізі якості результатів педагогічної діяльності, визначенні продуктивності педагогічного процесу і оптимальності умов досягнення високих результатів у професійній діяльності.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Вступ до психології освіти. Історія та теоретичні основи психології освіти. Психологія навчально-виховного процесу. Психологія навчальної діяльності. Психологія виховання, самовиховання та перевиховання. Психологічна специфіка навчально-виховного процесу у ЗВО. Психологія педагогічної діяльності. Психологія особистості педагога та педагогічного колективу.

АНДРАГОГІКА

Метою вивчення навчальної дисципліни «Андрогогіка» є формування готовності здобувачів освітнього ступеня магістр до використання знань з теорії навчання дорослих у процесі психологічного консультування, надання психологічної допомоги, управління, спілкування та дослідження, а також розвитку таких особистісних якостей, як: здатність до рефлексії, самопізнання і саморозвитку. Вивчення навчальної дисципліни «Андрогогіка» відіграє важливу роль у формуванні наукового і професійного світогляду, практично значимих здібностей, умінь і навичок здобувачів освітнього ступеня магістр факультету психології.

Завдання вивчення навчальної дисципліни «Андрогогіка» - опанування здобувачами освітнього ступеня магістр ключових питань щодо: сутності андрогогіки в освіті й включення її особливостей у власну діяльність здобувачами вищої освіти; навчання дорослих в системі безперервної освіти; андрогогічних засад професійного розвитку; сучасної практики навчання

дорослих; проектування в системі навчання дорослих; адекватного використання навчальних технологій у процесі навчання дорослих.

Міждисциплінарні зв'язки. Навчальна дисципліна «Андрагогіка» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами: «Педагогіка», «Загальна психологія», «Методика викладання психології», «Вікова і педагогічна психологія», «Філософія», «Соціологія», «Практикум з психоконсультування», «Практикум з психокорекції», «Основи психотренінгу», «Практикум професійної майстерності психолога».

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни «Андрагогіка»: андрагогіка в системі сучасного людинознавства; доросла людина як суб'єкт освіти і навчання; освіта дорослих у загальноцивілізаційному контексті; неперервна освіта як фактор розвитку дорослої людини; соціально-педагогічні аспекти освіти дорослих; методи й організація навчання дорослих; системи навчання різних категорій дорослих; андрагогічний потенціал неформальної освіти дорослих.

ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є особистість науково-педагогічного працівника та здобувача вищої освіти в їхній розвивальній педагогічній взаємодії та психологічні умови і механізми професійного становлення особистості слухача магістратури в умовах вищого навчального закладу до певного виду діяльності й суспільного життя.

Міждисциплінарні зв'язки: психологія вищої школи, педагогіка вищої школи, університетська освіта, культурологія, конфліктологія, філософія вищої освіти, соціологія вищої освіти, методологія наукового психолого-педагогічного дослідження, психологія праці, акмеологія, педагогічна майстерність, соціальна психологія, вікова психологія, андрагогіка.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

В умовах реформування вищої освіти в Україні пріоритетна увага повинна надаватися підготовці нової генерації педагогічних і науково-педагогічних кадрів – національної еліти, яка здатна оволодіти новою освітньо-світоглядною парадигмою національно-державного творення, гуманного вознесення самоцінної особистості вихованця. Однією з передумов вирішення цього надзвичайно важливого і складного завдання є підвищення рівня психолого-педагогічної культури, зокрема, шляхом покращання психолого-педагогічної підготовки майбутніх викладачів правничих спеціальностей вищої школи.

Педагогіка та психологія вищої школи виступає однією з ключових при підготовці юристів, які здобувають освітній ступінь магістра і має на меті опанування здобувачами вищої освіти психолого-педагогічних знань, умінь та навичок для подальшої професійної діяльності.

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити загальну теоретичну підготовку магістрів у галузі педагогіки та психології вищої школи, яка слугуватиме основою для їхньої практичної роботи, що пов'язана з викладацькою діяльністю.

Завдання вивчення навчальної дисципліни “Педагогіка та психологія вищої школи” полягають у формуванні спеціалістів, здатних:

- засвоїти систему психолого-педагогічних знань і набути практичні уміння аналізу й оцінки педагогічних і психологічних явищ, які породжуються умовами освітнього процесу у вищій школі;

- опанувати знаннями про психологічні особливості студентського періоду життя;

- усвідомити закономірності професійного становлення та особистісного зростання майбутніх фахівців;

- вивчити психологічні аспекти навчання і виховання студентської молоді;

- сприяти професійному самовизначенню і набуттю слухачами магістратури професійно- педагогічної ідентичності;

- на основі самопізнання формувати власний стиль науково-педагогічної діяльності та професійного спілкування.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни: Психологія і педагогіка вищої школи як наука. Поняття про предмет, об'єкт і завдання психології вищої школи як навчальної дисципліни. Етапи становлення та розвитку психології вищої школи. Основні напрями розвитку сучасної психологічної науки. Зв'язок психології і педагогіки вищої школи з іншими науками. Методологія і принципи науково-психологічних досліджень. Індивідуальні особливості пізнавальної психічної діяльності студентів. Загальна психологічна характеристика студентського віку. Розвиток і формування професіоналізму особистості студента вищої школи. Психологія студентської групи. Психологічний аналіз учіння студентів. Психологія педагогічної комунікативної взаємодії викладача зі студентами. Психологія особистості та діяльності викладача вищої школи. Особливості організації процесу навчання у вищій школі. Форми організації навчання у вищій школі. Лекція – основна форма організації навчання. Методика організації та проведення практичних, лабораторних і семінарських занять у вищій школі. Методи навчання у вищій школі. Самостійна робота як

складова навчального процесу. Поняття та різновиди самостійної роботи. Контроль та оцінювання навчальних досягнень. Виховання у вищому навчальному закладі. Виховна робота зі студентською молоддю. Позааудиторна робота.

ПЕНІТЕНЦІАРНА ПСИХОЛОГІЯ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є психологічні властивості засудженого та психологія середовища засуджених в місцях позбавлення волі.

Міждисциплінарні зв'язки: Пенітенціарна психологія тісно пов'язана з Юридичною психологією, Кримінальною психологією, Загальною психологією, Віковою психологією, Соціальною психологією, Диференційною психологією, Психологією особистості, Психологією спілкування, Психологічним консультування, окремими юридичними дисциплінами тощо.

Метою викладання навчальної дисципліни «Пенітенціарна психологія» є: ознайомлення із закономірностями психічної діяльності людини, яка відбуває кримінальне покарання, що пов'язане з виправним впливом, обставинами та факторами, які впливають на цей процес. Сформувати вміння та навички застосовувати ці знання у подальшій практичній діяльності.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Пенітенціарна психологія» є:

- отримати уявлення про основні поняття та методи пенітенціарної психології;
- дослідити історію розвитку пенітенціарної психології;
- проаналізувати моделі пенітенціарних установ;
- вивчити психологічні особливості діяльності та спілкування засуджених, та їх специфіку в умовах УВП;
- висвітлити методику вирішення конфліктів в середовищі засуджених;
- ознайомити зі структурою колективу пенітенціарного закладу;
- вивчити психологічні особливості діяльності працівників ДКВС України;
- з'ясувати особливості та напрями виховної роботи в колоніях, організацію взаємодії персоналу та засуджених на основі педагогіки співробітництва;
- розкрити зміст методичної роботи персоналу органів і установ виконання покарань;
- охарактеризувати інформаційно-аналітичне забезпечення виховного процесу засуджених.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- теоретичні засади пенітенціарної психології;
- нормативно-правову базу діяльності органів і установ, що належать до сфери управління державної пенітенціарної служби України;
- моделі пенітенціарних установ;
- методологію пенітенціарної педагогіки та психології;
- зміст, особливості та напрями виховної роботи в закладах пенітенціарної системи;
- психологічні особливості засуджених та персоналу ДКВС України;
- особливості організації соціально-виховної роботи з різними категоріями засуджених;
- структуру, значення та функції колективу співробітників пенітенціарного закладу;
- педагогічне управління колективом засуджених;
- методичну роботу в пенітенціарних закладах.

вміти :

- інтегрувати теоретичні знання та практичний досвід;
- розв'язувати складні педагогічні та психологічні задачі у галузі професійної діяльності;
- диференціювати зміст виховної роботи з засудженими відповідно до різних категорій засуджених та напрямів соціально-виховної роботи з ними;
- добирати адекватні форми та методи соціально-виховної роботи з засудженими;
- орієнтуватися у чинній нормативно-правовій базі Державної виконавчо-кримінальної служби України для надання юридичних консультацій неповнолітнім особам, жінкам та особам молодіжного віку, які звільнилися з місць позбавлення волі або відбувають покарання у місцях позбавлення волі;
- створювати психологічний портрет злочинця;
- розбиратися у психічних станах засуджених: від арешту до завершення відбування покарання;
- прогнозувати та вирішувати конфліктні ситуації у середовищі засуджених;
- проводити профілактичні заходи щодо негативних психічних станів працівників ДКВС України;

- формувати психологічну готовність персоналу ДКВС України до дій в екстремальних ситуаціях;
- здійснювати процес виправлення та ресоціалізацію особистості засудженого.

ПСИХОЛОГІЯ ПРОФЕСІЙНИХ ДЕФОРМАЦІЙ

Предмет вивчення навчальної дисципліни: обґрунтувати базові засади психології професійної діяльності, психологічні характеристики особистості як суб'єкта професійної діяльності, стадії професійного становлення особистості, закономірності та механізми виникнення професійних деформацій, а також їх види і специфіку проявів, прийоми виявлення та попередження.

Міждисциплінарні зв'язки: «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Соціальна психологія», «Психодіагностика», «Психологія особистості», «Психологія впливу», «Психогігієна», «Психологія ненасильницького спілкування та фасилітації», «Еко-психологія», «Психіатрія», «Позитивна психотерапія», «Гештальт-терапія», «Когнітивно поведінкова терапія», «Основи психологічного консультування», «Практикум з психокорекції», «Практикум проведення тренінгів з різних аспектів», «Психосоматика», «Психологія розвитку, зміни і кар'єри особистості», «Вступ до спеціальності».

Мета викладання навчальної дисципліни спрямована на ознайомлення здобувачів вищої освіти з базовими принципами та теоріями, поняттями професійної деформації; розкриття змісту, причин, механізмів, проявів та наслідків професійних деформацій; формувати у майбутніх психологів компетентності щодо діагностичної, профілактичної та психологічної допомоги при професійних деформаціях.

Основними **завданнями** вивчення дисципліни є: інтеграція та систематизація знань про професійне самовизначення та самоздійснення особистості впродовж її життя; опанування знань про психологію суб'єкта фахової діяльності та успішну побудову ним професійної кар'єри; створення передумови для опанування здобувачами вищої освіти знань, навичок організації і здійснення психологічної профілактики в різних сферах діяльності психолога, а відтак й умінь у роботі з професійними деформаціями особистості.

Інформаційний обсяг навчальної дисципліни. Психологія професійної діяльності як наукова галузь; психологічні характеристики особистості як суб'єкта професійної діяльності; стадії професійного

становлення людини, їх психологічний супровід; психологічні особливості професійного самовизначення молоді; психологія професійного самоздійснення молоді на сучасному ринку праці; професійне самовизначення незайнятого населення; кризи професійного розвитку особистості; професійні деструкції та деформації; професійне вигорання особистості.

ПЕРША ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА У НАДЗВИЧАЙНИХ СТАНАХ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є надзвичайні ситуації та особистісні стани, що потребують оперативного втручання психолога-практика.

Міждисциплінарні зв'язки: Навчальна дисципліна «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах» має структурно-логічні зв'язки з навчальними дисциплінами «Психологія особистості», «Загальна психологія», «Вікова психологія», «Практикум з психоконсультавання», «Психологія стресу», «Основи психокорекції та психотерапії», «Сучасні підходи до діагностики та терапії поширених тривожних та афективних розладів», «Практикум професійної майстерності психолога», «Психологія девіантної поведінки» та ін.

Метою навчальної дисципліни «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах» є передача професійного підходу і методу надання ППД у НС студентам, які мотивовані та мають можливість допомагати потерпілим у надзвичайних, кризових станах.

Завдання навчальної дисципліни «Перша психологічна допомога у надзвичайних станах»: курс спрямований на розвиток компетенцій у студентів - надавачів ППД у кризових станах, а саме:

- ✓ здатності визначити безпечний для себе та інших підхід до ситуації;
- ✓ вміння говорити і робити найсприятливіші речі для людей у стані стресу;
- ✓ уміння не завдати людям подальшої шкоди своїми словами або діями;
- ✓ можливості розвивати власну компетентність у наданні ППД та розвитку навичок її продуктивного надання;
- ✓ набутті навичок ведення доклінічної психотерапії;
- ✓ розуміння меж підтримки, яку психологи можуть надавати;
- ✓ орієнтації у тому, коли потрібно перенаправляти людей для отримання більш спеціалізованої допомоги.

НЕЙРОЛІНГВІСТИЧНЕ ПРОГРАМУВАННЯ (НЛП)

Предметом вивчення курсу є теоретичні та практичні аспекти нейролінгвістичного програмування, його цілі та структура, особливості використання різних підходів, методів, технік, прийомів, визначення ролі та місця нейролінгвістичного програмування в процесі надання психологічної допомоги.

Міждисциплінарні зв'язки: «Сучасні теорії глибинної психології», «Психологія особистості», «Гештальт-терапія», «Позитивна психотерапія», «Когнітивно-поведінкова терапія», «Медична психологія».

Мета дисципліни - розвиток психологічних компетенцій, що сприяють формуванню готовності магістранта до надання психологічної допомоги, вдосконалення загальних і спеціальних професійних психологічних умінь і навичок, які дозволять йому вирішувати приватні, комплексні та системні психокорекційні і психотерапевтичні завдання.

Основними **завданнями** вивчення курсу є

- 1) знайомство з вихідними теоретичними положеннями нейролінгвістичного програмування;
- 2) формування уявлень про психотерапевтичних практиках, які використовуються в нейролінгвістичному програмуванні;
- 3) оволодіння практичними навичками психотерапії з позицій нейролінгвістичного програмування;
- 4) сприяння розвитку умінь, пов'язаних з підтриманням психологічного здоров'я особистості.

Інформаційний обсяг дисципліни. Історія зародження і становлення нейролінгвістичного програмування. Принципи нейролінгвістичного програмування. Основні пресуппозиції в нейролінгвістичному програмуванні. Основні моделі та метапрограми в нейролінгвістичному програмуванні. Репрезентативні системи. Ключі доступу у нейролінгвістичному програмуванні. Корекційні техніки нейролінгвістичного програмування. Базова техніка «Якоріння». Базові техніки зміни образу «Я». Модифікації сценаріїв поведінки. Створення зони володіння. Психотехнологія «Чудесний магазин». Субмодальне редагування. Спеціальні техніки нейролінгвістичного програмування Цілеутворення і ефективність життєдіяльності. Спеціалізовані техніки нейролінгвістичного програмування.